63ste Jaargang No. 5040 — DAGBLAD — Woensdag 19 Februari 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

[illegible] steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba [illegible] Croes, Postbus 14, Oranjestad, tel. 38

ORANJEZON SCHIJNT

Nederland juicht — Curacao juicht mede

Welkom Prinsesje

DE KONINKLIJKE TELG GEBOREN.

H.K.H. Prinses Juliana heeft het leven geschonken aan een Prinses. Moeder en kind maken het zeer wel. Het gezwicht van de [illegible]ggeborene is plus minus 6 Pond (Amsterdam, Aneta, 18.2)

51 KEER.

De kanonnen in de nabijheid van Prinses Juliana's paleis te Soestdijk en in de voornaamste Nederlandse steden bulderen hedenmorgen precies 7 uur, ter bekendmaking van de geboorte van een koninklijke telg.

Door de 51 schoten wisten de Nederlanders dat de kroonprinses voor de vierde keer het levenslicht had geschonken aan een dochter. Was het een zoon geweest, dan zouden de kanonnen 101 schoten gelost hebben. De kerkklokken luidden een kwartier lang, en enkele minuten later werd overal de rood-wit-blauwe vlag uitgestoken. Een communiqué van Dr. Jan de Groot zeide dat de baby geboren was om 02.24 plaatselijke tijd en dat zij een „flinke dochter" is. Zij weegt 6 pond en tien ons. (Amsterdam, Aneta, 18.2).

„GEBOREN 18 FEBR."

De Aneta seint op de 18de als volgt:

Vannacht om 02.24 uur werd in het paleis te Soestdijk een Prinses geboren.

Het grote nieuws werd eerst bekendgemaakt door Baron Baud, privé-secretaris van Prinses Juliana, die opgebeld werd door Prins Bernhard. Baron Baud gaf de boodschap door aan den Minister President Beel en de pers. Het tijdstip van geboorte kwam zo onverwachts dat men de waarschuwingstekenen voor de pers onmogelijk kon geven. Als welkomsteken voor de pasgeboren Oranjetelg bulderden hedenmorgen overal te land de afgesproken 51 kanonschoten.

De eerste felicitaties werden aangeboden door de journalisten van het Astoria Cha'et die ter plaatse arriveerden alvorens de schildwachten erg in hadden.

Dr. de Groot gaf het volgende bulletin uit: „H.K.H. Prinses Juliana schonk heden ten 02.24 uur het leven aan een flinke dochter".

De Utrechtse studenten die terugkeerden van het Carnaval wekten de Utrechtenaren, door het luiden van de bel in de Dom, anderhalf uur voor de afgesproken tijd. Minister Beel sprak het Nederlands Volk toe over de radio.

Morgen elf uur zal Prins Bernhard de dochter bij de burgerlijke stand ten paleize aangeven. Heden werd een eenbladige buitengewone staatscourant uitgegeven vermeldende de geboorte. Hedenmorgen gaven ook alle voorname dagbladen een extra editie uit, op Oranje en zwart gedrukt. De Oranje tocht uit den Haag is hedenmorgen om 10 uur vertrokken gelijk de estafettenlopers die de oorkonde naar het paleis moeten overbrengen. Overal te land staan de mensen in lange rijen hun beurt af te wachten om in de felicitatie-registers te tekenen. Het eerste pakket baby-kleertjes van U.V.V. werd reds te Amsterdam uitgereikt aan Mevrouw Kok Dubiez, die hedennacht negen minuten voor de geboorte van het prinsesje, het leven schonk aan een zoontje.

Maria Christina „Prinses Marijke"

In de radio over de wereld wordt rondgeroepen, dat de naam van de Prinses zal zijn Maria Christina. Deze schone naam zal in het dagelijks leven afgekort worden tot „Marijke".

In de geschiedenis is Maria Christina bekend als landvoogdes der Nederlanden, vooral in de Zuidelijke Nederlanden is haar faam nog verbreid.

Zoals bekend zou Prins Bernhard de dag na de geboorte de naam bekend maken. Officieel is ons de naam nog niet bekend gemaakt, doch daar zoveel radio's over het prinsesje als Maria Christina van Oranje spreken, kunnen wij niet zwijgen.

Hiermede heeft het Prinselijk Paar de traditie doorgezet om voor haar kinderen heel schone namen te kiezen.

MARIJKE.

Het Huis van Oranje kent reeds een Marike, nl. Maria Louise, de vrouw van den Friesen stadhouder Jan Wilhelm Friso, die in het jaar 1765 in het stadhouderlijk paleis te Leeuwarden overleed. Zij was zo bemind bij het Friese volk, dat men haar de naam gaf van Marike Meu, zij dankte deze naam vooral aan haar zichtbaar goede zorg voor haar kleinkind, den lateren Prins Willem V, den laatsten stadhouder.

Van haar staat geschreven, dat zij innemende manieren had, „dat zij de sympathie wist te winnen van de Friezen. Zij neemt een ereplaats in, zij had een werkelijk flink karakter. Zo moge ook het nieuwe Prinsesje zijn, een nieuwe Marike Meu.

Verdere pakketten zullen in alphabetische volgorde uitgereikt worden aan moeders van kinderen die op ongeveer gelijker tijd met het prinsesje geboren zijn.

BLIJ.

Aneta bericht uit Soestdijk dat Prinses Juliana en Prins Bernhard zeer blij zijn met de nieuwe prinses. Zij hadden natuurlijk ook een jongen verhoopt. Ze zijn blij met de prinses, daar zoals prins Bernhard gisteravond voor de radio verklaarde, het kind van goede gezondheid is en een zeer aardig kind belooft te worden. Het heeft donkere blauwe ogen en gewoon blond haar. (Aneta, 19.2).

UIT PARAMARIBO EN WILLEMSTAD.

Uit Paramaribo meldt Aneta feesten, die getuigen van aanhankelijkheid. Het feest was nog groter daar juist de Bloemfontuin binnen liep. Uit Willemstad weet de Aneta te melden, dat we allen blij zijn en dat twee duizend kinderen aan de aubade hebben deelgenomen.

DE PRINSESJES SLIEPEN.

De Prinsesjes sliepen rustig, vertelde Prins Bernhard nog voor de radio. Hij is ze wakker gaan maken en heeft ze medegenomen, om Haar zusje te gaan zien. Beatrix, de oudste, mocht Haar zusje even in de armen dragen.

De Prins zeide, dat ze zeer opgewonden waren. Er zijn reeds verschillende foto's van het Prinsesje genomen, die zeer goed zijn geslaagd. Hij bedankte reeds voor de vele felicitaties. Het zal wel lange tijd [illegible] len, die feliciteerden, te bedanken (Hilversum, Aneta, 18.2).

ISLA.

De Isla rookte als alle dagen. In de vroege morgen kwamen de wachtlopers aan, die nog niet in de gaten hadden, dat de feestdag was aangebroken.

Men kwam bijeen in de Club, waar de heer Driebergen zijn feestrede hield. Vlaggen werden uitgestoken en men trok naar de stad om mede te doen. De C.S.M. hing de vlaggelijnen uit. Op Rustenburg was het feest, terwijl er des avonds een gezellig Oranjebal was.

BANDA ABAO.

Naar men weet zal men de feesten buiten op Zondag as. houden. Veel publiek uit de stad zal gaan kijken naar de spannende ezelsracen.

DEFILE.

Het defile was prachtig. De clubs die hebben deelgenomen waren allemaal netjes gekleed. Tupisch zagen eruit de leden van Excelsiur, die een stroohoed op hadden. Ook mag niet vergeten worden te noemen de meisjes die de K.S.C.-vlag droegen en de daarachter komende afdelingen van Bito en Sithoc. De volgorde van de stoet was als volgt: Muziek Scherpenheuvel — Rode Kruis — Maccabi — A.M.S. — Verkennerij onder leiding van Br. Grootens — Soldaat Schutter tamboer van Aanholt — Santa Cecilia — Brakkeputters padvinders — Groot Kwartier — K.S.C. — Bito — Sithoc — H.F. Liberty en last but not least Excelsior.

Rede Dr. A. Desertine,

VOORZITTER DER STATEN

Excellentie,

Op deze voor het gehele Koninkrijk zo gewichtige en luisterrijke dag is mij als Voorzitter van de Staten van Curaçao de eervolle taak toebedeeld aan Uwe Excellentie namens de bevolking van dit gebiedsdeel eerbiedige en hartelijke gelukwensen aan te bieden met de heugelijke gebeurtenis in Ons Vorstenhuis, de geboorte van een prinses.

Wederom geeft dit gebeuren aan het Nederlandse volk de gelegenheid zijn vreugde te uiten en zijn verknochtheid aan het Huis van Oranje te betuigen.

Welk een zinnebeeld ligt in deze geboorte, in dit nieuwe leven voor het Koninkrijk, dat wellicht de moeilijkste tijden van zijn historie beleeft, opgesloten.

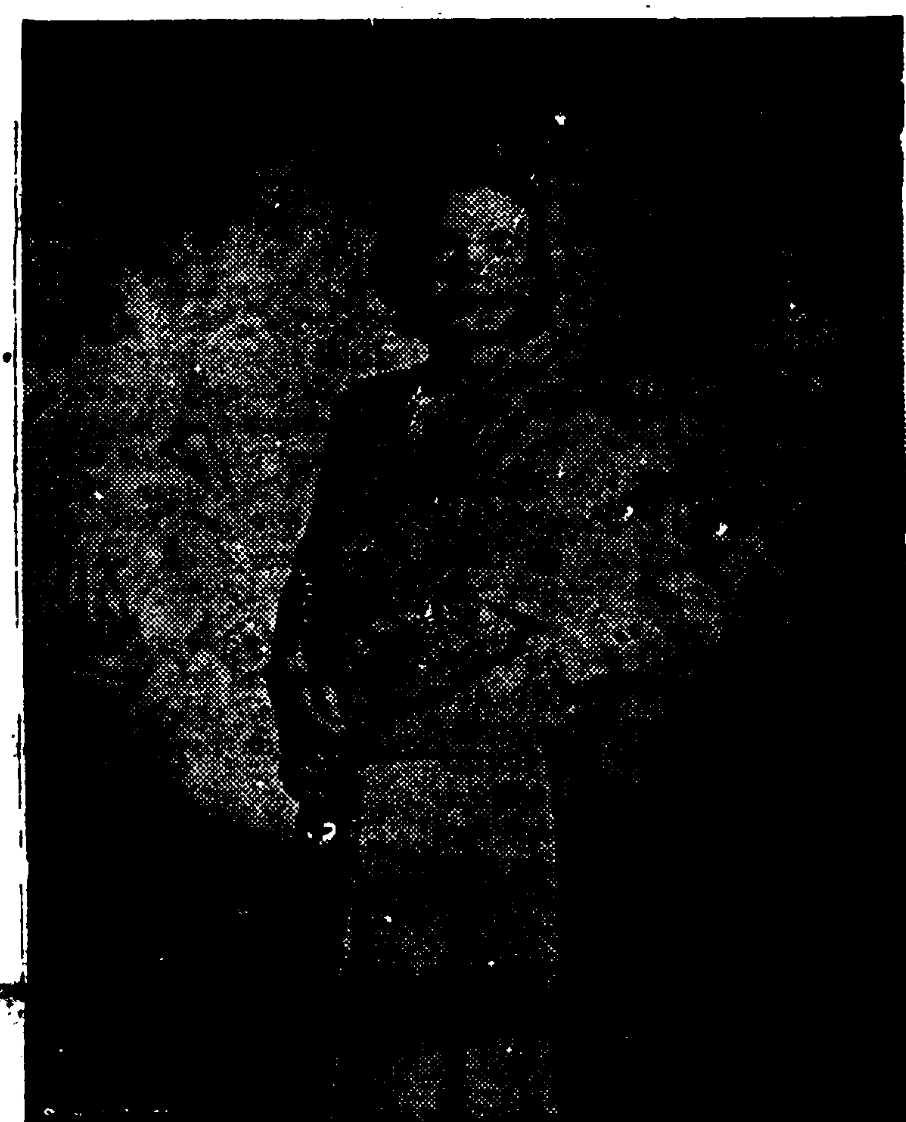
Aan de ene kant zien wij ons Koninkrijk door de oorlog geschonden en verzwakt, dat de kracht en energie heeft te verzamelen, het vernielde op te bouwen, de geslagen wonden te helen, het materieel zowel als het geestelijk vernietigde te herstellen, aan de andere kant ons Vorstenhuis door deze geboorte nieuw leven bijgebracht en daardoor versterkt.

Maar indien wij dit zien dan begrijpen wij ook dat juist uit deze uiterlijk schrille tegenstelling de kracht voortvloeit welke zo van node is, omdat wij weten dat in ons Staatsbestel nog steeds iets bestaat dat noch te scheiden noch te delen is.

Het Nederlandse Rijk is met Oranje verenigd, zij delen elkanders lief en dragen elkanders leed en tesamen zijn zij in staat een gelouterd en vernieuwd Koninkrijk op te bouwen. Uit deze innige verbinding van Vorstenhuis en Volk zullen de krachten worden geboren die het streven van al onze volken tot grote daden voeren.

Laten wij er God dankbaar voor zijn dat juist in deze moeilijke uren van ons Koninkrijk Zijn zegen op ons Vorstenhuis heeft gerust. En bovendien hebben wij in deze grote nationale vreugde te bedenken, dat onze juichkreten niet alleen mogen zijn slechts holle phrasen in feestroes geboren, maar de vertolking van waarachtige gevoelens van liefde, trouw en aanhankelijkheid.

Laten wij dan ook in de geboorte van deze Oranje-telg het grote symbool zien van onze heilige verbondenheid met het huis van Oranje en moge daardoor de band met ons vaderland vernieuwd en de trouw aan Oranje bevestigd worden.

De grote gebeurtenis

Curaçao en Oranjeliefde.

Ziet hier wat het weekblad „La Union" schreef bij het bezoek van Prinses Juliana tijdens de oorlog:

„Men kan het Curaçao niet kwalijk nemen, dat het nog wat onwennig was aanvankelijk bij zulk een hoog bezoek, doch toen brak het los, men versierde hier en men versierde daar, ja tot de daken van de busjes werden Oranje geverfd. Men moet niet door de stad lopen met een artistieke blik, men moet begrijpen en men voelt meer.

De Noordamerikanen, onze grote broers, daar in het Noorden, hebben een zekere vrijmoedigheid om vragen en quaesties aan te snijden, die ons verwonderd doen staan, doch in hun antwoorden kan men wereldopinies lezen, laten we dat niet vergeten.

Zo vroeg me daar een journalist: „Welke regeringen hebben kans om terug te komen, in het bezette gebied?" En hij wijfelt geen ogenblik met zijn antwoord: Holland natuurlijk voorop.

Dat danken wij aan het HUIS VAN ORANJE.

Wat mogen wij God niet dankbaar zijn, dat geheel de Koninklijke Familie uit het vaderland kon vluchten.

Dankbaar daar zij zodoende gevrijwaard werden van vernedering, die ons doen huiveren.

We kunnen het niet anders zeggen: „daar zo alles gewoon doorging".

De band was er, dan ook de kracht, ondanks de ellende. De vloot voer weer uit; eerder dan welke vloot ook. We leven in een jubel, doch wanneer we even bedenken wat philosophen rustig hebben geschreven toen ze nagingen welke vorm van regering de beste was, dan zien we hoe Thomas van Aquino logisch nagaat, welke eigenschappen moet een regering hebben en waar vind ik die, in welke vorm van regering komen die eigenschappen naar voren?

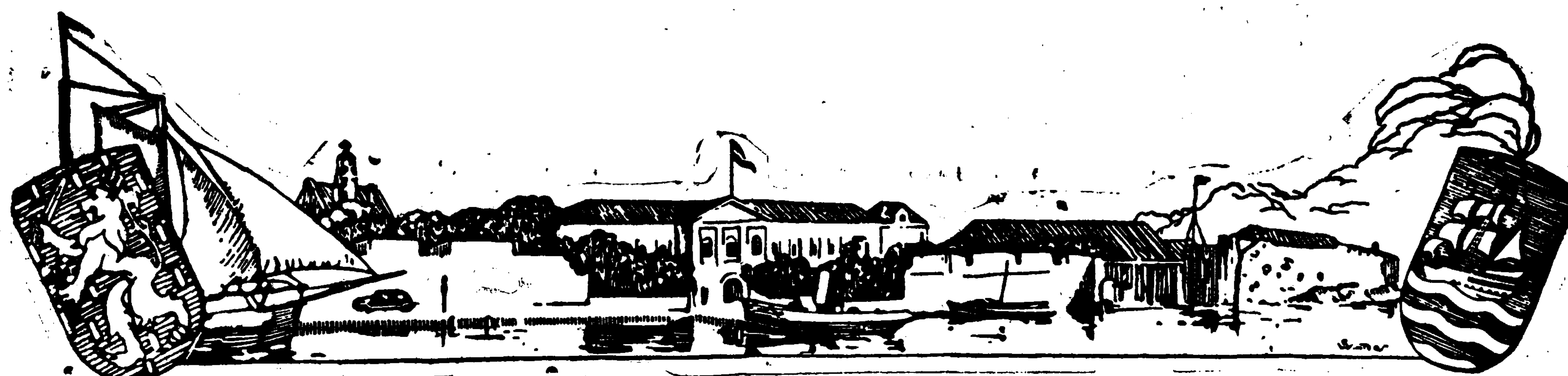
Stabiliteit en vrijheid zijn twee van die eigenschappen. Wel, die twee eigenschappen vinden we bij het koningschap. Daar staat het syllogisme, dat niet omver te halen valt. Stabiliteit: de regering gelegd in handen van een huis als het Huis van Oranje is stabiel, geen vrees na een jaar of wat: wat zal er gebeuren, waarheen zullen we zwenken, er is een huis dat eeuwen meegaat met het volk.

Vrijheid: daar de vorst of vorstin stuttend op de grondwet het volk laat meespreken in de vorm die tijd en omstandigheden meebrengen.

We zouden nog een eigenschap in het licht willen stellen en dat is de eigenschap die we bij uitstek vinden bij het Huis van Oranje: meeleven met het volk in alle lagen. Bij watersnood of rampen zag men de Koningin. Bij schipbreuk langs Hollands duinen Prins Hendrik. En Prinses Juliana, dat weet u zelf allen.

Van Koning Lodewijk den Heilige wordt verteld, dat hij een ring droeg waarop gegrapheerd stond: God, Vaderland, Margaretha. Hij keek er naar toen hij ver weg was van alles op Kruistocht. Vergeten we nooit ook zij van Koninklijken bloede voelen menselijk en Curaçao voelt mee.

God bescherme onze PRINSES JULIANA."

De grote dag was gekomen

De dag de langverblijde die toch nog heel plotseling over ons heen viel. **Een prinses. We zijn gelukkig.**

Ieder herinnert zich de woorden van Prins Bernhard uit het radio-gesprek, dat het Prinselijk gezin ons zo nabij bracht. Een prinses: Welkom.

Het feest is Curaçao werkelijk overvallen. Er waren mensen, die beweerden dat ze het al wisten van eergisterenavond negen uur af, toen zou Caracas de uitzending onderbroken hebben, om de wereld te melden, dat daar in Nederland een prinses geboren was. De muziek werd er voor afgebroken. Men ziet het, men benijdt ons geluk, het hebben van een Huis van Oranje, dat met ons meeleeft, en waarmee wij, meeleven, is een weldaad.

In de avond rond half elf was er wat getoeter op straat, doch geen aankondiging. Had toen een van de boten wat stoom de lucht in gejaagd, het zou alles veel vlotter gelopen hebben.

De morgen brak aan, het leek donker, op het stille Brionplein was het zes uur zo rustig, als altijd. In de Bredestraat hing de vlag van Chili, de éérste, iets verder stond een heraut, hij ging zijn paard zoeken. De klokken begonnen te luiden. De mensen dachten dat het voor de Mis was, doch langzaam brak het los. Hier Oranje daar Oranje. Het werd drukker. Kinderen kwamen van buiten de stad, waren niet in het wit en keken maar wat sip, dat ze nu niet meekonden doen.

De mensen lachten en zeiden dat het kruid van de kanonnen nat was geworden, door de regen van gisteren. Op Aruba was men helemaal te laat en heeft men het feest tot vandaag moeten uitstellen.

De auto's gingen het Nieuws rondbrengen, en al spoedig verstond men het verkeer en wist men pertinent te beweren dat die omroeper gezegd had dat het Kind, de naam zou krijgen van Johanna. Er kwamen vliegtuigen in de lucht en de kinderen trekken naar het Fort, de Curom sloeg aan en begon mee te helpen.

Er waren in het fort toch kelen genoeg om te jubelen en het klonk fijn! De Gouverneur hield een speech voor kinderen. Hij feliciteerde hen allen. Hij vond dat ze er maar vroeg bij waren en verklapte, dat een onderwijzeres gezegd had dat men goed op tijd het nieuws bekend moest maken, want zei een meisje „Ik heb voor mijn haren wel een half uur nodig". De kinderen lachten, vooral de jongens. Doch de jongens kregen er daarop van langs, toen de Gouverneur zeide dat het maar beter was dat het een prinses was immers broers, zijn maar lastig en bederven het spel van de meisjes. De Gouverneur beloofde een telegram extra te sturen naar prinses Beatrix, wat de kinderen heel goed vonden bedacht en nog beter vonden ze het, dat de Gouverneur nu „daar de Inspecteur toch lekker weg was" nog een extra dag vrij ging geven. Vliegtuigen kwamen omlaag over het fort. De aubade was weer goed, ook al waren niet alle kinderen present.

In de pro-cathedraal van St. Anna werd het Te Deum daarna gezongen. Men zong het Te Deum van Frater Candidus, gevolgd door het „Domine salvan fac" van Giesen. De protestante dienst werd geleid door Ds. Mietes, die zich in zijn aanvangswoorden ook moest beklagen over het te late van de plechtigheid. De boten waren vol vlaggen en het werd steeds drukker en drukker.

Het openbaar gehoor had plaats met het gebruikelijk ceremonieel. Namens de staten las de weer aanwezig voorzitter Dr. Desertine een rede voor die wij elders publiceren. Hierop nam Z. Ex. de Gouverneur om in onderhoudend woord de Voorzitter dank te heten. Gaarne verklaarde Hij de dank te zullen overbrengen aan het Prinselijk Gezin Hij greep terug op de woorden van de Voorzitter, die wees op het gewichtig moment waarop deze Prinses ter wereld komt.

Hij ook sprak over het geslagen maar niet neergeslagen Koninkrijk. Hij ging in de geschiedenis na hoe in de tachtig jarige oorlog, hoe in 1672, en hoe onder Napoleon en nu in '40 veel slagen over ons gekomen zijn, doch hoe altijd weer ons land naar boven kwam. De Gouverneur vroeg hen die Nederland na de oorlog bezocht hebben mede met Hem te getuigen, dat Nederland wel geslagen is doch dat de geest goed is en niet wanhopig. Hij wees op de grote prinsessen uit het Oranje huis, en komend tot de dag van vandaag, getuigde hij dat wel niemand weet hoe de toekomst zal zijn, niemand kan dat doorzien, doch een ding is zeker, dat de band met Oranje zal blijven. Met een driewerf hoera eindigde de Gouverneur Zijn dankwoord. Het Wilhelmus zette is, waarna het gezelschap uiteenging.

Buiten joelde de menigte, de brug zakte bijna door, het was een zee van vlaggen; men heeft keurig versierd van officiële zijde. Steeds meer muziek was er op straat de ene „band" na de ander verscheen op een auto en blies er op los. We zagen den Frater van Pietermaai eindeloos de tonen der muziek uitsmijten over de straten. De balcons der huizen puilden uit. „De Gezelligheid was versierd aan alle ramen. Boegsprietlopers vielen in het water, en dat zag het publiek ook maar het liefst. De nieuwe jongens van de „Boissevain" hadden het op Curaçao nog nooit zo druk gezien, ze dreven het verkeer weg, doch de auto's namen een bochtje en waren niet uit het centrum van de stad weg te slaan. Ze bleven er maar hangen. Mocht de een of ander groep wat té lang wachten en dan kwam er een orkest van getoeter los, zo iets mag op feestdagen en verheugt de stemming!? Vijf boten startten voor Piscaderabaai v.v., en stoeten van auto's gingen de tocht medemaken. De finale was scherp; het was laveren en men moest elkaar scherp onderzeilen. Het was vakmanswerk. De eerste twee waren in kamp en nummer drie wachtte op een kans, dat ze elkaar de wind afhapten. Het volk stond bij duizenden en nog eens duizenden toe te zien. De middag kwam en de zon was er gelukkig en geen spat viel er van de lucht. Uit de cunucu kwam meer muziek.

De middag begon op het Julianaplein: sportgroepen trokken met vlaggen, Padvinders stonden aangetreden.

Op tijd vertrok de stoet, een fleurige stoet. Padvinders, padvindsters, gilde meisjes, en wat al niet meer. Sithoc, Maccabi, Bito, Liberty, Vite, Vief, Jonge Wacht. Het was goed van het comité zulk een tocht te laten houden. De mensen liepen te hoop en het feest begon andermaal. Men stroomde naar het Stadion, dáár zou de stoet komen. Heel de tribune geraakte reeds vol om de volksspelen mede te maken. Het veld liep vol, overal waren groepen bezig. De luidsprekers trachtten wat orde te brengen en de commissieleden draafden op en neer om hun jongens of meisjes te vinden, doch „er zijn zoveel met dezelfde naam"!

De stoet kwam nader, het was weer een prachtig gezicht, al die kleuren daar op de brug; hoe mooi, zo is het nergens; men filmde, men juichte, en het volk stroomde maar toe. In het Stadion maakten ze allen een ererondje; er was applaus.

De Commissie van de aubade verdient extra vermelding, dat nummer is goed voor zulk een feest. De volksspelen gingen weer verder. Men duikelde in de tonnen en kon er niet meer uit komen. Iedere jongen wilde mede doen. Fietsen kunnen ze als de besten en bijna ieder kwam met alle ringen aanzetten. Men klom als katten, en de meisjes dansten op de stelten. Tegen vijf uur ging het naar het Brionplein. Het was zelden zo druk, niemand verveelde zich, men keek naar elkaar, men keek naar de auto's, en het eeuwige feest van de „banden". Een uur ging voorbij, waarin het volk moest wachten op de lintendansers, die niet kwamen, het was niet erg, men vermaakte zich zelf: een acrobaat ging op zijn kop staan en werd gefilmd. Een vrouw, dansend boven op een vrachtwagen, sloeg achterover; het publiek lachte haar uit.

Tegen zes uur ging de brug aan, het avondrood stond nog op de gevels, de brug was magnifiek, bij het openzwenken vooral, dan was het water rood, wit en blauw en het Oranje als een dak er boven. Men keek en men wachtte geduldig. Geheel het plein sloeg in licht toen het donkerder werd, en aan de overkant lag het huis van den Gouverneur in volle daglichtglorie. De Gasmaatschappij was verlicht, de vlag stond hoog verlicht boven alles uit.

De „banda" van Santa Cecilia kwam spelen. De radio had iets gezegd over vuurwerk, dat niet doorging en dat wel doorging, ieder wist wat, anderen zeiden: „Het zit in de Cottica, laten wij het eruit gaan halen." Doch het volk bleef wachten. Men was uitgelaten, doch het was er ordelijk.

Rond negen kwam nog de fakkeloptocht. Vóórop de muziek en daarachter een wilde stoet uitgelaten fakkeldragers, honderden bijeen in twee groepen. In de donkere straten verlichtten ze de gevels, en zwaaiden met hun fakkels en hadden een reuze pret. Over de brug ging het, daar zag men de weerschijn in het water; door de Punda kwam men weer terug langs de Handelskade waar het licht hoog tegen de gevels op sloeg vol van beweging. Men hield halt voor het huis van den Gouverneur. De muziek speelde het Wilhelmus, waarna nog het Curaçaose volkslied over het water klonk. De jongens als altijd zeer vindingrijk, zorgden nog voor een vuurwerkje door hoog door de lucht de fakkels in het water te smijten.

Het bleef nog lang vrolijk druk op de straten. Men kan zeggen: het volk heeft zichzelf een feest gemaakt en men was wat tevreden.

Kerkdiensten.

Zoals wij reeds meldden had in de St. Annakerk een dienst plaats waarbij een plechtig Te Deum gezongen werd. Zijne Excellentie de Gouverneur was aanwezig met familie. In de Fortkerk ging Ds. Mietes voor, terwijl namens het Gouvernement de heer Suthoff aanwezig was. De dienst moest jammer genoeg een half uur te laat aanvangen. In de Synagoge sprak Rabbijn Cardozo, terwijl door Luitenant Kolonel Suernondt bij deze plechtigheid het Gouvernement vertegenwoordigde.

PARADE.

De volgorde van de militaire optocht van gistermorgen was als volgt:

Een motorfiets met twee politiemannen; tamboer Willems; Een afdeling mariniers onder commando van een luit. ter Zee der tweede klasse; Een afdeling schutters onder leiding van een eerste Luit. der Inf. bd Schutterij; Een troep Politie agenten waarover Lt. Miedeme het bevel had; het muziekkorps van de V.K.C. en verder nog een jeep met twee officieren gevolgd door enkele lege weapon carriers.

In deze volgorde ging de stoet voorbij Cinelandia.

RIF STADION.

Nog nooit te voren waren er zoveel kinderen bijeengekomen als gisterenmiddag op het Rifstadion. Op het voetbalterrein waren er verschillende hindernissen en touwen, verder nog tonnen en masten etc. etc. aangelegd voor de kinderen die hun vaardigheid zullen komen tonen.

Toen door de microfoons gevraagd werd dat de kinderen zich naar het terrein moesten begeven, werden de commissieleden omver gelopen door de duizende joggies die al scheuwend en springend hun vreugde weergaven.

De Commissie leden hadden de handen er van vol. Men heeft zeker niet op zoveel deelnemers gerekend. Onder veel applaus van de volgepropte tribune deden de kinderen hun best om een prijs te winnen. Het gelukte velen iets in de wacht te slepen.

NAAR ARUBA.

Heden vertrek Zijne Excellentie de Gouverneur naar Aruba ter bijwoning van de plechtigheden.

FILM

HOLLAND ERGERT ZICH?

„Going my way" een katholieke(!) film.
Bing Crosby als zielzorger.

De mare was reeds lang tot ons land doorgedrongen, lang voordat de film er was: Bing Crosby, de zanger met de donkerbruine bariton, de man met het hoogste salaris in Hollywood, befaamd als katholiek huisvader, die zich na zijn werk aan zijn gezin wijdt, draagt zijn idealen uit in een nieuwe film „Going my way", waarin hij de rol speelt van den modernen, jongen kapelaan, die alle harten verovert.

We worden altijd enigszins schichtig als de filmreclame het feit, dat iemand als een behoorlijk mens leeft, opblaast tot een reclamestunt met dezelfde verve, waarmede zij in een ander geval het bewogen leven van een of andere filmjuffrouw bloot legt. In beide gevallen wordt een beroep gedaan op bepaalde instincten van het bioscooppubliek en zo werd „Going my way" in Hollywood geclasseerd als een „katholieke" film, biezonder geschikt voor katholieke bioscoopbezoekers en de filmreclame maakte het er naar. Konden wij dezer dagen in „De Maasbode" niet een serieuze beschouwing lezen over Bing Crosby, waarin zijn verdiensten als katholiek huisvader breed werden uitgemeten? Naar men ons vertelde, moet de leiding van de Katholieke Film Actie enthousiaste propaganda voor „Going my way" voorbereiden, In Rotterdam zouden zelfs voorstellingen onder auspiciën van de K.F.A. worden gehouden.

Roomse blijdschap.

Kon het dus anders, dan dat wij gewapend met een behoorlijke dosis „sensus catholicus" op stap gingen naar de persvoorstelling van deze film. We wisten, dat Crosby natuurlijk zou gaan „croonen" (anders heeft hij geen reden van bestaan), maar alla, waarom niet? Er bestaat ook nog zoiets als Roomse blijdschap, nietwaar? En toegegeven: we hebben ons tranen gelachen. Niet om de film, maar om Bing zelf. Wat hij praesteert in zijn kapelaansrol grenst aan het ongelooflijke. We zijn natuurlijk niet zo op de hoogte van de gebruiken in onze Nederlandse pastorieën, maar we kunnen ons niet voorstellen, dat er één kapelaan te vinden is, die zijn pastoor in slaap zingt met „Too-ra-loo-ra-loor-ral", met een gezicht alsof hij op een pingpongbal zit en het niet durft te zeggen.

Dit „Gregoriaans" wordt zelfs later met een jongenskoortje van bekeerde boefjes in de kerk uitgevoerd, terwijl de pastoor zijn oude moeder van 90 jaar aan het hart knelt. Tot welke reacties het zou leiden, als een pastoor zijn kapelaan in de zitkamer van zijn pastorie aan zou treffen met een gevoelig-kijkende jongedame, waarvoor hij achter de piano een eigenhandig gecomponeerde song demonstreert in de trant van „The day after forever", durven we nauwelijks vermoeden. Maar ja, de jongedame moet op het rechte pad worden gehouden en Bing doet het op zijn manier. Op de film gelukt hem dat wel. De kapelaan heeft in zijn jeugd liedjes gecomponeerd en er komt zelfs nog een oude vlam op de proppen, die het inmiddels tot keurig nette opera-zangeres heeft gebracht. Bing maakt haar — ook weer in een lied — duidelijk, waarom hij niet háár maar de geestelijke staat verkoos. Zij berust er in met liefdevolle, weemoedige blik. Uit piëteit zing zij samen met haar vroegeren vriend en een jongenskoortje „Swinging on a star"......

Met de beste wil van de wereld kan men dit geen Roomse blijdschap meer noemen, dit is regelrechte kolder, die de katholieke zaak meer kwaad dan goed doet, zelfs al stelt men zich op het standpunt, dat het doel de middelen heiligt en er misschien nog een zieltje gewonnen kan worden. De Roomse blijdschap wordt hier opgediend als een portie amusement van gelijke waarde als in al die andere belachelijke films, waarmede Amerika ons overstelpt. Is de flauwe kul in films met een neutraal onderwerp niet altijd voor iedereen duidelijk te ontdekken, nu volgens dezelfde beproefde methodes een „katholieke" film is gemaakt, zien we pas goed tot welke nonsens Hollywood in staat is. Onbegrijpelijk als de K.F.A. zich er door op sleeptouw laat nemen. Kapelaan Crosby heeft önze „sensus catholicus" in ieder geval geweld aangedaan......

B. J. Bertina.
(Volkskrant)

Waarschuwing.

De Ontvanger op Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Inkomstenbelasting, dat ingevolge art. 75 van P.B. 1944 no. 147, voor of op den 15 Februari 1947 voldaan hadden moeten zijn de definitieve aanslagen in de Inkomstenbelasting 1946 gedagteekend voor 1 October 1946; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, 17 Februari 1947

De Ontvanger van Curaçao

„DANKBETUIGING".

Langs dezen weg betuigen wij onzen hartgrondigen dank aan DR. NASSY, de zusters van 't Wit-Gele Kruis en aan alle vrienden en kennissen voor de vele blijken van medeleven ondervonden gedurende de ziekte en bij het overlijden van onzen innig geliefden vader, man en oom,

DEN HEER

Johan Isidor Lourens.

Namens de Familie,
EDWARD LOURENS.

Cur., 16—2—47

Wereldnieuws van twee dagen

K.L.M.-VLIEGTUIG VOOR SURINAME.

Maandag verliet een K.L.M. Douglas vliegtuig Schiphol met bestemming Paramaribo. Het vliegtuig zal gebruikt worden om luchtverkenningen over het Surinaamse binnenland te doen (Amsterdam, Aneta, 18.2).

AANMONSTERING VOOR LIBERTY-SCHEPEN.

Als onderdeel van de nationale feestdag in verband met de geboorte van de koninklijke telg, zal er voor Nederlandse zeelieden op de dag der geboorte gelegenheid zijn om te Rotterdam en Amsterdam aan te monsteren als bemanning van de Liberty-schepen welke de Nederlandse Regering van Noordamerika gekocht heeft (Den Haag, Aneta, 18.2).

DE PARLEMENTAIRE COMMISSIE TE NEW YORK

De Nederlandse Parlementaire Commissie die Suriname en Curaçao bezocht, was Maandagavond de eregast op een diner gegeven door de Nederlandse Club te New York. De Commissieleden J. de Zwaan en G. Wagenaar konden wegens ziekte niet aanwezig zijn.

Op welsprekende wijze heeft Mr. Kropman tijdens het diner aan de bevolking van Suriname en Curaçao lof toegezwaaid. Hij zeide dat hij de laatste avond in Amerika wenste te besteden om de laatste groeten van de Commissie te zenden aan de twee Nederlandse gebiedsdelen. Hij wees erop dat de Commissie, voordat zij in Suriname en Curaçao, wie men ook hoorde, de nadruk erop legde dat de betrokkene zich geheel vrij zou voelen om zich te uiten, ook wanneer het te verwachten was dat dit der Commissie minder aangenaam zou zijn. De Heer Kropman zeide verder dat wat ook de aard van de klachten in Suriname en Curaçao zijn geweest, men daar steeds de nadruk heeft gelegd op de getrouwheid aan de Koningin en de wens om binnen het Nederlandse rijksverband te blijven (New York, Aneta, 18.2).

NEDERLANDSE BISSCHOPPEN WAARSCHUWEN TEGEN COMMUNISME.

In alle katholieke kerken van Nederland werd Zondag een herderlijke brief van de bisschoppen voorgelezen, waarschuwend tegen het Communisme (Amsterdam, Aneta 17.2).

BIEZONDER RAAD VAN CASSATIE OVER ZIJN RECHTSMACHT.

Bij vernietiging van het doodvonnis van den Duitser A. W. L. Ahlbrecht, lid van de S.D., die schuldig werd bevonden aan de moord op een Nederlandse patriot in Januari 1943, sprak de Biezondere Raad van Cassatie als zijn mening uit, dat hij geen rechtsmacht bezit om leden van de vijandelijke krijgsmacht en daaraan verboden organisaties wegens oorlogsmisdaden te berechten. Hiertoe ontbreekt de bevoegdheid welke door de wet aan de Nederlandse rechterlijke macht moet worden toegekend (Den Haag, Aneta, 17.2).

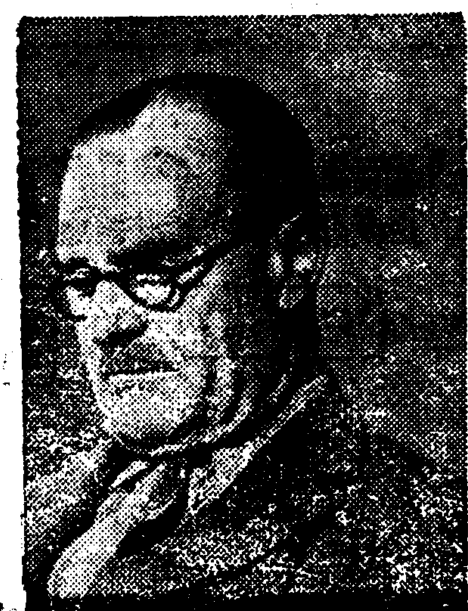
GROOT BRITANNIË KLAAGT ALBANIË AAN.

Verwacht wordt dat Groot Britannië aan de Veiligheidsraad heden een eis zal indienen daartoe strekkende, dat aan Albanië bevolen zal worden verontschuldigingen aan te bieden en vergoeding te betalen voor de mijnramp welke in October jl. in het kanaal van Corfu plaats had, waarbij twee Britse torpedojagers werden beschadigd en 44 zeelieden gewond.

De Albaanse vertegenwoordiger Hysni Kapo arriveerde tegen het weekeinde in New York. De Veiligheidsraad, die de behandeling van de zaak had uitgesteld in afwachting van de komst van Kapo, zal in een speciale zitting ter behandeling van deze aangelegenheid bijeenkomen. Men verwacht dat de Britse vertegenwoordiger Sir Alexander Cadogan de zaak zal voordragen door overlegging van een vier en twintig bladzijden bestaand memorandum, welke dient tot adstructie van de beschuldigingen zijner regering dat Albanië de mijnen in het kanaal van Corfu had gelegd, welke beschuldiging door Albanië tijdens de uitwisseling van nota's werd ontkend (Lake Success, (AP) 18.2).

WAVELL.

Gezaghebbende kringen melden het terugroepen van Wavell uit Indië als onderkoning. Deze beslissing zou het gevolg zijn van een nieuwe constitutionele crisis. Attlee zal er morgen over spreken (Londen, (AP) 19.2).

WAVELL.

ROMEINS-NIEUWS.

Z.H. de Paus promoveerde Mgr. Adelberto Sobral bisschop van Pesque in Brazilië tot metropoliet van Sao Luiz.

Nader wordt ook uit Rome gemeld, dat de rede die Z.H. de Paus zal houden tot het volk van Cuba bij gelegenheid van het Nationale Eucharistische Congres niet gehouden zal worden op vier en twintig Februari en niet op twee en twintig Februari. Op 19 Februari zal Z.H. de Paus een boodschap richten tot de schoolkinderen van de Verenigde Staten om de kinderen van Europa te helpen.

Een groot deel van het corps diplomatique geaccrediteerd bij de H. Stoel was tegenwoordig bij de uitvaart, die heden plaats had in Rome voor de door de Duitsers doodgeschoten Venezolaanse Bisschop van Valencia Mgr. Montes de Oca, Kardinaal Celems Micara vertegenwoordigde het College van de Kardinalen (Rome, (AP) 17.2).

DE EERSTE 2000 WOORDEN.

De eerste uitzending in het Russische had heden plaats. Men hoopt daarmee het ijzeren gordijn door te komen. Het was een uitzending van 2000 woorden. Men gaf een overzicht van het nieuws en verklaarde, hoe Amerika leeft in volle harmonie thuis en dat ook met 48 andere landen De uitzending werd afgewisseld met Amerikaanse volkswijzen (Washington, (AP) 17.2).

VLIEGONGELUK.

Van het vliegongeluk waarbij in totaal 53 doden te betreuren zijn. (Dit afwijking met ons bericht waarin we spraken van 25 doden). Men zocht nog verder naar de slachtoffers (Bogotá, (AP) 17.2).

HET BEZOEK AAN KAAPSTAD.

Over het bezoek van de Britse koninklijke familie aan Kaapstad wordt nog nader bericht, dat de Koningin zeer geanimeerd was op de partij. Zij was gekleed in het voor Haar gebruikelijke blauw. Zij droeg een parasol. De koning was in een marine costume. De prinsessen Elisabeth en Margreth Rose zagen er op Haar eerste grote reis, die zij nu meemaken, zeer blij uit. De auto reed zeer langzaam, en de koning scheen bewogen door zoveel blijken van aanhankelijkheid. De Koning wilde niet hebben dat de mensen lang in zon zouden moeten wachten, want verschillende mensen waren flauw gevallen. De Koning inspecteerde de erewacht van de marine (Kaapstad, (AP) 17.2).

WEST-DUITSLAND.

Uit Wiesbaden komen berichten over een te vormen West-Duitsland. Men wil de beide zones samenvoegen. Het zou acht Duitse staten beslaan dat West-Duitsland (Washington, (AP) 19.2).

MGR. STEPINAC.

In de kringen van het Vaticaan heeft men weinig geloof aan het bericht, daa in de Daily Worker" verscheen, als zou Mgr. Stepinac, de in Joegoslavië veroordeelde Aartsbisschop, ten dood zou zijn gebracht als oorlogsmisdadiger. Men heeft hieromtrent geen berichten binnengekregen (Vaticaanstad, (AP) 19.2).

LAKE SUCCESS.

In Lake Success kwam men bijeen om nu over de voorstellen der Russen te spreken inzake de atomaire energie (Lake Success, (AP) 19.2).

DE VREDE MET OOSTENRIJK.

De A.P.-correspondent Alvin Stemkopf bericht uit Londen, dat de vertegenwoordigers van de Grote Vier het eens werden in zake de quaestie Oostenrijk en overeenkwamen om een vrij en onafhankelijk Oostenrijk te gaan stichten. Men wil zelfs in de toekomst een leger geven aan Oostenrijk, het is echter duidelijk, dat drastische beperkingen iedere agressieve daad onmogelijk moeten maken, zodat zelfs de zwakste buren niet bevreesd behoeven

te zijn voor de militaire macht van Oostenrijk. Men zal Oostenrijk niet de permissie geven zich de moderne wapenen aan te schaffen, noch ook zal het een luchtvloot krijgen. Men stelde voor om Oostenrijk en legertje te geven van 50.000 man, die voor de veiligheid zorg moeten dragen, daarbij wordt dan ook begrepen een soort van genarmerie, die zorg moet dragen voor de woudrivier- en de grens bewaking.

Het leger zal zo zijn, dat het veel zwakker is dan het leger van Joegoslavië, Griekenland, Tsjechoslowakije, en wellicht ook nog zwakker dan de legers van de andere vijandelijke staten als Bulgarije, Roemenië en Hongarije.

Het type van leger, dat men zal toestaan was in de commissie een groot punt van discussie, daar men het industriële Oostenrijk de gelegenheid zou openen tot zware en moderne wapens, die men niet wil toestaan. Men zou de moeilijkheid in om de industrie in zake deze aanmaak te controleren. Men meent dat de troepen van de bezettende mogendheden binnen de negentig dagen na de ondertekening van het vredesverdrag het land zullen verlaten, dit zou wel een korte tijd zijn, om ook maar een klein legertje op de been te brengen, men zal daarom overeenkomen van dit leger. De commissies voor Oostenrijk zowel als Duitsland zijn nog in conferentie om hun houding te bepalen, en men zette meer haast achter het werk om vóór de tiende Maart gereed te komen (Londen, (AP) 17.2).

CAIRO.

Heden stierf te Caïro de prinses Shevikiar Ibrahim dochter van de prins Ibrahim Ahmed Passa, die in rechte lijn afstamt van de stichter van de Egyptische dynastie Mohamed Aly Pasha. Zij stierf aan een hartaanval (Caïro, (AP) 17.2).

AARDSCHOK.

In Parijs werd een aardschok gevoeld die ongeveer een halve minuut duurde. De schok was toch nog hevig genoeg om binnenshuis te voelen (Parijs, (AP) 17.2).

PRESIDENT [illegible]

Op zijn terugreis naar Uraguay kwam heden te Miami de President van Uraguay aan na zijn bezoek aan President Truman (Miami, (AP) 17.2).

KOLENSITUATIE.

De Britse regering zond honderde mannen van het leger naar het Noorden van Engeland, om te helpen in het sneller leveren van steenkool. Meer dan zes honderd lagertrucks helpen met dit werk mee. In de verschillende fabrieken zijn duizenden mannen te werk gesteld, ook hielpen de Duitse krijgsgevangenen en de vroegere Poolse troepen. Men brachten honderden tonnen steenkool naar Londen en de andere grote steden. Er is echter nog geen aanwijzing wanneer toch wel de voorraad voor de electrische centrales en de huisvoorziening weer voldoende zal kunnen genoemd worden (Londen, (AP) 17.).

MEMORANDUM.

De Russische vertegenwoordiger stelde nog een Russisch memorandum in het vooruitzicht waarin de houding van Rusland t.o. van Oostenrijk uiteengezet zal worden. Dit memorandum dat zal spreken over de quaestie of men Oostenrijk zal aannemen als volkomen lid in de Verenigde landen, de houding van de Geallieerden waarbij men dan de oorlog van Oostenrijk zou beschouwen als niet vrij en onder dwang van Duitsland is hiermee nog niet bepaald (Londen, (AP) 17.2).

KLACHT VAN GRIEKENLAND.

Griekenland uitte een klacht tegen Joegoslavië, als zou dit land een onderhandse agressie plegen in het Noorden van Marcedonië, waarbij men gebruik maakt van de bandieten, die men in de verschillende plaatsen aantreft. Men legde de quaestie voor aan de commissie die namens de Verenigde landen deze zaak in onderzoek heeft (Athene, (AP) 17.2).

DE CIRCULAIRE VAN OUD-MINISTER WELTER

De circulaire, onder andere getekend door oud-Minister Welter en den gepensionneerden Luitenant-Generaal van het Koninklijk Nederlands Indisch Leger, Bajetto, waarin handhaving van de Rijkseenheid met Indië geëist wordt, heeft deze week in de pers verschillende malen tot bespreking aanleiding gegeven.

„De Volkskrant" (28 Januari) vreest, „dat er een poging zal worden gedaan tot stichting van een nieuwe katholieke partijformatie, waarbij men dan de reactie op de circulaire zou afwachten om te zien of die nieuwe formatie kans van slagen heeft."

Ofschoon „Het Vrije Volk" (30 Januari) meent, dat de „Volkskrant" voor deze vrees stellig gegronde redenen zal hebben, komt de oprichting ener nieuwe partij het blad ongeloofwaardig voor.

„Dit zou het begin van het einde zijn. De grondslag van de confessionele partijformatie is juist de eenheid van levensbeschouwing. Wanneer deze eenheid doorbroken werd en de conservatieve vleugel om politieke redenen een afzonderlijk leven zou gaan leiden, zou de partijvorming op politieke grondslag gezegevierd hebben over de levensbeschouwelijke.

Wij moeten nog zien, dat de heren Welter en Bajetto het zover laten komen en dat de conservatieve katholieken zo gul zouden erkennen, dat hun geloofsgenoten, die tot de Partij van de Arbeid zijn toegetreden, gelijk hadden. Veeleer zien we in de circulaire een poging, om de K.V.P. los te breken uit de regeringscombinatie en langs die weg de regering ten val te brengen."

„Ons Noorden" (29 Januari) verwijt den opstellers der circulaire, dat zij „wat zuiver politiek is, gaan hullen in een christelijk kleed, om het op die wijze aannemelijker te maken en dus van zuiver staatkundige quaesties, waarin iedereen het recht heeft op een eigen vrije mening een christelijk beginsel maken en anderen zelfs dan gaan verketteren, wanneer zij het daarmede niet eens zijn.

Dat is ongeoorloofd en gevaarlijk en dan provoceert men een politiek katholicisme van de allerslechtste soort."

Het blad vraagt zich af of deze [illegible] het algemeen belang dient. De beslissing is in de Kamer met een grote meerderheid gevallen en de Commissie-Generaal is momenteel in Indië met grote moeite bezig, deze beslissing zo gunstig mogelijk voor Nederland te ontwikkelen. Is het dan een Nederlands belang op dit moment, door een actie, die toch tot mislukken is gedoemd, opnieuw wantrouwen te gaaien bij de Indonesiërs?"

Indien de ondertekenaars inderdaad menen hiermede een goedwerk te doen, dan moeten zij dat voor zich verantwoorden, doch dat zij „hun actie inleiden met een oproep tot de katholieken van Nederland, waarin zij niet alleen politieke verwarring stichten, maar ook door allerlei insinuaties en onbewezen stellingen de voorstanders van Linggadjati verdacht maken en op een zeer laakbare wijze zich schuldig maken aan een bedenkelijk en verwerpelijk politiek katholicisme, daartegen past een ernstig woord van protest. Overigens het brengen van de christelijke beschaving afhankelijk te stellen van de mogelijkheid, dat de koloniale verhouding wordt gehandhaafd, getuigt niet alleen van een volkomen gemis aan kennis van de kerkgeschiedenis, maar is ook, zoals „De Tijd" opmerkt, een beleidiging voor het Cristendom."

Wat in de circulaire geschreven wordt, is — aldus „De Tijd" (1 Februari) „weinig minder dan ergerlijk en schandelijk en kan eigenlijk alleen maar worden verdedigd met het argument, dat deze heren politiek te onmondig zijn, om de portee te beseffen van hetgeen zij schreven."

„Het Nieuw Noordhollandsch Dagblad" (29 Januari) schrijft:

„De verwarring wordt er onder ons, Katholieken, mede vergroot. En waarin de circulaire ook wordt geëist, dat „ook zij, wien hij aan de stembus ons vertrouwen schenken, hun plicht zullen doen", daar mag worden opgemerkt, dat de ondertekenaars (die als goede katholieken en actief in de politiek, natuurlijk allen tot de Katholieke Volkspartij behoren), tijd en gelegenheid gehad hebben en nog hebben, binnen Partijverband van hun gevoelen te doen blijken."

En in „De Waarheid" (1 Februari) vraagt Paul de Groot zich af:

„Maar wat zal nu de P. v.d. A. doen? Is de maat nu ook voor haar vol genoeg? Zal zij voortgaan een politiek te volgen, die [illegible] wrange vruchten heeft afgeworpen en ons land steeds dieper in de put brengt?

Voortuitstrevend Nederland heeft de behoefte aan een nieuw perspectief. Dat kan het alleen gegeven worden door een gemeenschappelijke krachtsinspanning van socialisten en communisten.

Hoe langer de P. v.d. A. weigert die weg, de enige weg, te betreden, hoe slechter zij het voor zichzelf maakt."

K.V.P.-voorzitter critiseert manifest Welter. Zulk een geschrift dient de zaak allerminst.

In een radiorede over de ontwerp-overeenkomst van Linggadjati heeft de voorzitter van de Katholieke Volkspartij, de heer J. W. Andriessen, onlangs verklaard, dat meningsverschillen over dit ontwerp zeer wel mogelijk zijn. Men mag echter wel verlangen, dat zij, die menen van een andere opvatting te moeten doen blijken, dit doen op een wijze, die de toets van een redelijke critiek alleszins kan doorstaan. Indien de scherpe critiek op de katholieke fractie in het manifest van oud-Minister Welter in meer ronde bewoordingen was vervat, zou het een meer aanvaardbare politieke strekking hebben gekregen. Thans immers wordt aan de „Indische quaestie" de politieke constellatie van het ogenblik gekoppeld, terwijl van de katholieken van Nederland wordt gevraagd hierbij niet langer de koers van de Partij van de Arbeid te volgen. „Gaat het bij deze koers louter om de Indische quaestie of om meer?" vroeg de spreker.

Het brengen van de cultuurgoederen van onze christelijke beschaving te koppelen aan de Rijkseenheid is zeer bedenkelijk, te meer, daar de katholieke fractie op basis van de Koninklijke rede en het partij-programma die Rijkseenheid met kracht heeft nagestreefd. Naar de vorm is de eenheid bij het werkelijke Linggadjati anders dan de heer Welter haar ziet, doch is het daarom nog geen eenheid?

De heer Andriessen kwam met klem op tegen de opvatting, dat de katholieke fractie haar standpunt zou hebben bepaald onder de invloed van de Partij van de Arbeid, zoals het manifest-Welter feitelijk suggereert. Door dergelijke geschriften wordt de zaak allerminst gediend.

Over het ontwerp zelf zeide de heer Andriessen, dat nog al te veel uit het oog wordt perloren, dat er tussen de 17 artikelen van het oorspronkelijke Linggadjati en het werkelijke Linggadjati een zeer groot verschil bestaat. De katholieke fractie heeft bij het bepalen van haar standpunt juist dit grote verschil nadrukkelijk onderkend en er in opbouwende zin de nadruk op gelegd, teneinde aanvaarding er van mogelijk te maken.

Men kan er gerust op zijn, dat een Staat wordt geïntroduceerd met een reëlen koning. De K.V.P. heeft de verheffing van de republiek tot Staat nu zeer beslist afgewezen. De overgangstijd blijft gehandhaafd tot de nieuwe rechtsorde is gevestigd, terwijl in deze overgangstijd Java, Madoera en Sumatra delen van het Koninkrijk blijven. Na de sluiting van het politiek accoord kunnen gebieden, die tot de republiek behoren, een eigen status verlangen.

De K.V.P.-fractie heeft het werkelijke Linggadjati aanvaard, aldus besloot de heer Andriessen zijn rede, omdat zij meende daarmede te handelen in het waarachtig belang van het Koninkrijk hier en overzee.

CURAÇAO

DROEVIG ONGEVAL.

Naar aanleiding van onze berichtgeving inzake het droevig ongeval van enkele dagen geleden is het voor ons een voldoening te kunnen berichten, dat de betrokken dokter Nassy, zoals reeds uit het ingezonden stuk bleek totaal geen blaam meet treffen, hij was binnen enkele minuten op de aangewezen plaats aanwezig. We hopen, dat óók bij de politie door vlotte organisatie de ongelukken spoedig gerapporteerd worden en snel worden doorgegeven.

CURAÇAO

DE MAASBODE EN EEN RIJKSCONFERENTIE.

De Maasbode van 10 Februari schreef een alarmeerdend artikel in verband met de het feit, dat men in Indië niet wilde tekenen. Het blad komt in zijn conclusie ook te spreken over de Rijksconferentie.

Men wijst er op dat de rijksconferentie gehouden zou worden na de ondertekening van het basisaccoord en het blad is nu natuurlijk bang, dat er weer afstel komt en schrijft dan aldus·

„Minister Jonkman wilde, na ondertekening van het basisaccoord, zo spoedig mogelijk de rijksconferentie bijeenroepen. Kan en moet dat thans na de verwerping, ook niet ten spoedigste geschieden, zonder of met afgevaardigden van de republiek? Het laatste het liefst. De overige gebiedsdelen in Oost en West hebben er recht op, dat niet langer worde getalmd.

Curaçao hoeft dus niet lang meer te wachten? Wie zullen gaan? Dat is reeds bepaald.

HATO, CENTRUM VAN LUCHTVERKEER IN WEST-INDIE.

Wie, in de regentijd van Willemstad naar Hato, het vliegveld van Curaçao rijdt, kan onderweg plotseling de lucht zien betrekken en het is niet uitgesloten, dat hij op het vliegveld aankomt in een tropenregen, die ruitenwissers van zijn auto niet kunnen verwerken. Het vreemde is echter dat, als hij na een hele morgen stromende regen op Hato in de stad is teruggekeerd, daar geen druppel blijkt t, zijn gevallen, hoewel Hato niet verder dan 8 km. van het stadscentrum ligt.

Statistisch is bewezen, dat Hato het regenrijkste plekje van het eiland is. De weg van Willemstad naar het vliegveld biedt telkens verrassende doorkijkjes, als men na een scherpe bocht plotseling een cactusdal met tientallen negerhutten in allerlei kleuren voor zich ziet, of soms in de verte een klein stukje zee ziet blinken. De grote verrassing van een tocht naar Hato komt na de laatste bocht van de weg. Onverwacht ziet men in de diepte de zee voor zich liggen, met vlak langs de kust de landingsbaan van het vliegveld, waarop meestal verschillende blinkende machines staan.

Het platform van Hato is op de vertrek- en aankomsturen der K.L.M.-vliegtuigen — en dat is ± 20 keer per dag! — bevolkt met een cosmopolitisch gezelschap.

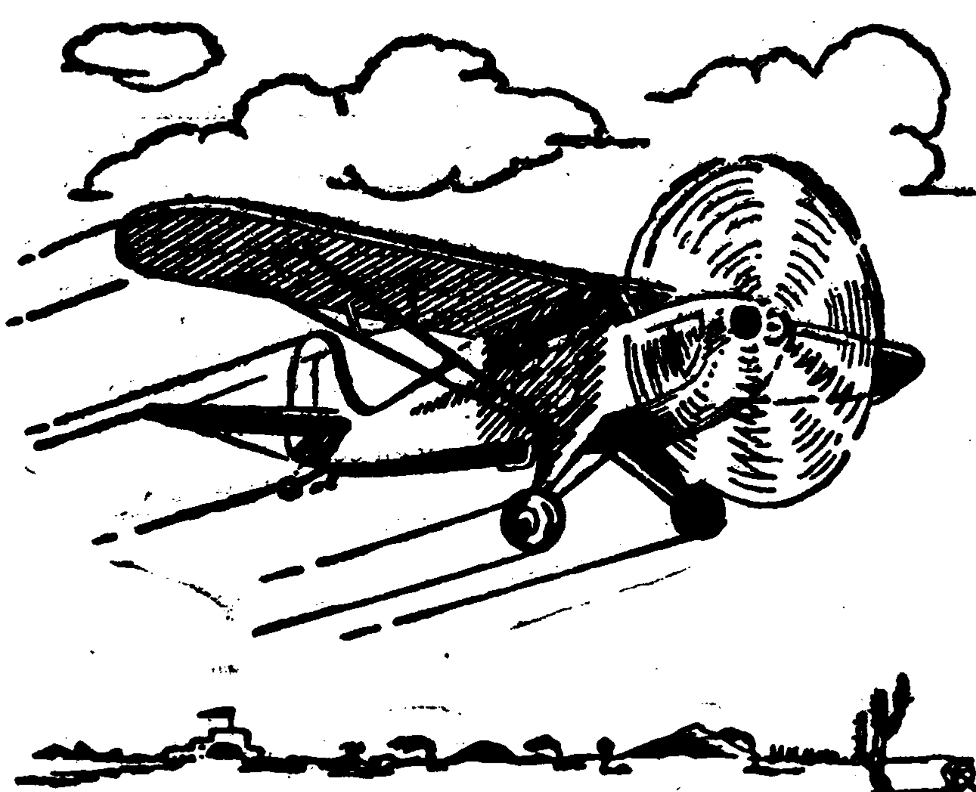
Er wordt op Hato op vele wijzen voor de luchtreizigers gezorgd. Op het gezellige terras kan men een volledige maaltijd gebruiken, terwijl een geriefelijk wachtzaal, met gemakkelijke stoelen en een goed voorziene leestafel ter beschikking staat van passagiers, die van ver af komen en wellicht enkele uren op een aansluiting moeten wachten. Voor passagiers die de laatste aansluiting missen en geen hotel meer kunnen krijgen, is slaapgelegenheid ingericht.

Wie Hato binnenrijdt ziet al spoedig ook het nieuwe stationsgebouw in de tropenzon blinken. Het is door het Gouvernement van Curaçao gebouwd, en als er geen onverwachte vertraging komt in de aflevering van de nodige materialen, zal het gebouw begin Maart worden geopend.

In twee jaar tijd is een prachtig bouwwerk verrezen, dat ± 80 m. lang is, en een controletoren heeft van ± 17 m. hoogte. In het station zijn de nieuwste vindingen toegepast. Zo wordt bv. de bagage van uitgaande passagiers, dadelijk na inspectie door de douane, in een lift onder de grond gebracht en van daar naar het vliegveld gereden. Hetzelfde geschied in omgekeerde richting met de bagage van aankomende passagiers.

Behalve de kantoren der K.L.M. en buitenlandse luchtvaartmaatschappijen, bevat het nieuwe gebouw vele kamers, waarin stationsdienst, vliegdienst, radiodienst, vluchtcontrole en weerdienst zullen worden ondergebracht. In de ruime hall vindt men een bar en een gecombineerde boek-, parfum en delicatessenwinkel. Het grote restaurant op de eerste étage biedt een prachtig uitzicht over het gehele vliegveld. Aan de voorzijde van het stationsgebouw ziet men de steile rotsen van Curaçao met de lange, kaarsrechte cactussen; aan de overzijde van de landingsbaan slaat de branding van de Caraibische Zee met hoge schuimfonteinen tegen de rotsen van de Noordkust op. Op de drukke uren, als verschillende zijlijnen aansluiting geven op de voornaamste Trans-Caraibische diensten, ziet men vliegtuig na vliegtuig op de startbaan voorbijschieten.

Hato heeft slechts één baan, omdat de windrichting altijd dezelfde is. Het vliegveld heeft tot een belangrijk centrum van luchtverkeer in het Caraibische Zeegebied ontwikkeld.

HET WESTINDISCH BEDRIJF IN 1946.

Enige cijfers van het Westindisch Bedrijf der K.L.M. in 1946 zijn thans bekend. Wij geven ter vergelijking ook de cijfers over 1945:

	1945	1946
Passagiers	39.648	50.212
Vracht	403.101 kg.	583.054 kg.
Post	32.512 kg.	48.942 kg.
Gevl. km.	2.686.252	3.669.788
Gevl. uren	10.431	14.166

WIJ ONTVINGEN.

Dezer dagen ontvingen wij een kalender van U.D.O. over het jaar 1947, waarvoor onze hartelijke dank.

TONEELVERENIGING „DE ZWAAN".

Gisterenavond had de uitvoering van bovengenoemde vereniging plaats.

Voor een geheel uitverkocht zaal ging om 20.45 uur het doek omhoog en was de naam van de vereniging in beeld gebracht. Het Concordia-orkest, dat de avond begeleidde zette het „Wilhelmus" in, dat door allen staande werd aangehoord.

Hierna komt de leider, de heer D. Schenker voor het voetlicht en heet de aanwezigen welkom. Alhoewel zijn vereniging slechts uit amateurs bestaat, zullen zij toch hun best doen om het publiek een genoeglijke avond e verschaffen, zodat ieder na afloop voldaan huiswaarts mag keren.

Het programma was zeer gevarieerd. De nummers van het Quarteto Hermanos vielen in de smaak van het publiek, alsook de muzieknummers van de „Happy Boys" en het Hawaian Orkest. De zangeres van het laatste orkest oogstte dan ook veel applaus.

De dansnummers verliepen ook vlot, terwijl de equilibrist en acrobatiek viertal de bewondering van het publiek afdwongen.

Het geheel had een vlot en ordelijk verloop en het publiek was na afloop voldaan.

Aan het eind willen wij even opmerken, dat bij dans-nummers van een gehele groep men er op moet letten dat de groep in het midden van het toneel blijft bij de uivoering.

De heer Schenker mag op een geslaagde avond terugzien.

VOORBEREIDING

Als een waardige voorbereiding op de grote feestdag had op, Donderdag en Vrijdag telkens des avonds om 20 uur de vertoning plaats van de gekleurde Juliana-film.

De animo voor deze vertoningen was zeer groot. Vooral op Donderdagavond moesten zeer velen waaronder zelfs geestelijken zich tevreden stellen met een staanplaats buiten de eigenlijke zaal. De jeugd zat heel deftig op de stoelen, die voor de groten bestemd waren.

Telkens als men bekende gezicht zag, werd de herinnering aan die glorie dagen van het bezoek van de Prinses weer levendig gemaakt. Bij zulke gelegenheid als deze bewijst het volk van Curaçao zijn trouw en aanhankelijkheid aan het Huis van Oranje.

Jammer dat deze film niet vertoond werd voor de jeugd. Het is echter nog niet te laat: juist in deze dagen is deze film actueel. Laten wij hopen dat zulks nog gebeurt.

PERSBERICHTEN.

Gouverneur geeft gratie.

Ter gelegenheid van de geboorte van de Oranjetelg zal Zijne Excellentie de Gouverneur van Curaçao:

a) aan de militairen van de Landmacht in dit Gebiedsdeel algehele vrijstelling verlenen van opgelegde krijgstuchtelijke straffen, met uitzondering van die van verlaging;

b) aan de militairen in dit Gebiedsdeel, die tijdelijke vrijheidsstraffen ondergaan, kwijtschelding verlenen van een vijfde deel van de straftijd tot een maximum van zes maanden;

c) aan de tot tijdelijke gevangenisstraf en tot hechtenis veroordeelde burgerlijke gevangenen bij wijze van gratie de volgende strafvermindering verlenen:

a) voor straffen van niet langer dan een half jaar: een maand vermindering;

b) voor straffen van langer dan een half jaar, doch niet langer dan een jaar twee maanden vermindering;

c) voor straffen van langere duur dan een jaar: drie maanden vermindering.

Met bepaling, dat de strafvermindering alleen geldt voor betrokkenen, die op de geboortedag van de Oranjetelg ingesloten zijn.

* * *

Zondag jl. hebben de Kruisvaarders van St. Jan te Brakkeput Ariba het 25-jarig bestaan hunner Gezelschap gevierd.

De receptie werd namens Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao bijgewoond door den Heer C. Suthoff, Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie, alhier.

* * *

Maandagochtend jl. heeft Kolonel Francis C. Ham van het Leger des Heils zijn opwachting gemaakt bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao.

* * *

Maandagochtend jl. heeft de Heer J. Loudon, Directeur van de Caribbean Petroleum Company te Caracas zijn opwachting gemaakt bij Zijne Excellentie den Heer Gouverneur van Curaçao.

DR. GOSLINGA.

Aneta meldt uit Amerika de aankomst van Dr. Goslinga. Hij zal zijn dochter bezoeken en het ligt in zijn bedoeling om op de terugreis naar Curaçao een studie te maken van de Noordamerikaanse onderwijstoestanden.

„TURNO DEL HOMBRE".

De Heer Alberto Claudio Blasette stuurde ons zijn bundel „Turno del Hombre". Het is een politiek strijddicht—„Poema a los Luchadores de Democracia" genaamd. Onze dank.

SPORT

R.K.S.V. „SITHOC".

De R.K.S.V. „Sithoc" verzoekt ons de leden te herinneren aan de vergadering van Donderdag a.s. 20 Febr. in de club op San Mateo.

Het is wenselijk, dat alle takken van sport, als: Athletiek, Basketball, Softball, Tennis en Wandelsport op deze vergadering goed vertegenwoordigd zijn.

SITHOC AFDELING VOETBAL.

Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan worden er Knockout wedstrijden georganiseerd voor Senioren, Junioren en de scholen.

Bij de Junioren mogen de spelers tot en met 17 jaar deelnemen; bij de schoolwedstrijden de leerlingen tot en met 14 jaar.

Aan de betrokken scholen en verenigingen wordt in de loop van deze maand een circulaire toegezonden.

NEDERLAND

PROF. DR. R. JANSEN O.P. HERDACHT.

Plechtige begrafenis te Nijmegen.

Te Nijmegen is ter nagedachtenis van den overleden hoogleraar van de R.K. Universiteit, Prof. R. L. Jansen O.P. broer van pater T. Jansen, een Academische rouwzitting gehouden van de senaat der universiteit. De herdenkingsrede werd uitgesproken door Prof. Dr. B. J. Alfrink.

Prof. Jansen, zeide hij, was een scripturist van zeer bepaalde structuur. Tot exegeet gevormd in de gistende tijd van het modernisme, stond hij welbewust aan de vooruitstrevende kant. Zijn systematische geest zocht voor alles de principes. Het was juist in de toepassing op de concrete gevallen, dat sommigen ontspoorden en anderen werden verdacht. Daarom is het niet toevallig, dat zijn publicaties zich bezig houden met de juiste verhouding tussen schriftcritiek en overlevering, critiek en gezag, zoals zijn rectorale rede van 1931 dit onderwerp behandelde.

Hij was niet wat men noemt een vruchtbaar publicist, maar wat hij schreef, was scherp doordacht en buitengewoon helder geformuleerd. Zijn levenswerk is de eerste Nederlandse katholie[ke] vertaling van geheel de Heili[ge] Schrift uit de grondtext. Daar aan had hij zijn hart verpand [en] heeft hij jarenlang met onve[rmoeide] ten vlijt en wetenschappel[ijke] eruditie gewerkt. Het was [zijn] ideaal aan het Nederlandse v[olk] een bijbel te geven, die de men[sen] konden verstaan. Wars van [de] „Tale Kanaäns" zocht hij doelb[e]wust naar een eigen-tijds-kl[eed] voor de verheven waarheden v[an] de Schrift en voor de duist[ere plaatsen] den van het Semietisch origin[eel].

Vanzelfsprekend draagt [de] vertaling het stempel van zijn [tijd] en van de school, waaruit [hij] stamde. Maar hij heeft zich [hier]mede een monument opgeri[cht], dat zijn naam met ere in herin[ne]ring zal houden.

(De Tijd).